

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Reden und Arbeiten der Societas Latina - Cod. Karlsruhe 3420, 1-4

49 Vorträge in wörtlicher, meist eigenhändiger Wiedergabe - Cod.
Karlsruhe 3420,1

Sonntag, Karl Gottlob

[Karlsruhe], 1772-1776

[Bohm, Ernst Dieter]: Amoris simulatio vita hominum inimicissima
exposuit, 19. Nov. 1775

[urn:nbn:de:bsz:31-99825](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-99825)

Amoris simulatio vita hominum
inimicissima, exposuit,

^{ab}
Ernesto Dieterico Bohm.

Theol. Stud. —

MDCCLXXV. —

19 Nov 1775 - 257 N. IV. in

Ex Plinii Paneg. dicto.
Capo. 87. —

Pejor odio amoris simulatio. —

Oeconomia.

Exordium. Amicitia vera nullum in rebus humanis majus bonum est, contra Thema. Amoris simulatio vita hominum inimicissima.

Part. I^{ma}. Studium autem simulatorum genus primum describendum est, Horum sunt,

- 1, malevolentia plerumque acrior, quam eorum, qui odia promunt.
- 2, foeda sui comodi et arhelans cupiditas.
- 3, insidia fraudesque nefando artificio in = fructa et contexta.
- 4, insahabilis denique animi corruptio ac pravitas.

Part. II^{da}. Nihil eo malo aut tetrius aut indignius, aut vite hominum inimicium esse patescit.

- 1, quia semel illo infectis moribus hominum veri studium, candor et ingenuitas omnis illinc profligatur.
- 2, quia hoc fiunt in mala facienda propiores, quo occultius facere insuecunt.
- 3, quia aduersus tecta improborum tela haut quioquam facile se satis munierit.
- 4, Neque adeo aut publica aut privata res ulla inter perditos insidiatum greges secura esse potest.

Director amplisime!

503.

Sodales honoratissimi.

Nihil fere a Summo Numine generi
humano prestantius, nihil excellentius, datum
est quam firmum illud amicitia vinculum.
Quippe quid jucundius, quam habere ejus
generis homines in quorum quasi sinum
curas et cerumnas effundamus; habere qui
esse cum solatio tum auxilio nobis que-
ant, habere tandem cum quibus commu-
nicare mentis nostrae cogitata ac intimos
pectoris recessus aperire profumus. Quid
divinius porro quam vera amicitia fru-
ctus percipere. Eo scilicet uti, qui fidu-
cia sua virtutem meam roborat, mea
consilia suis nobilitat, qui omnis lu-
cri expertus in omnibus negotiis meis ac
rebus consilio atque assensu adjuvat,
qui ab errore atque excessibus leniter
avocat, eximio suo exemplo adhorta-
tur, fausta mihi atque felicia pre-
iatur, qui meis calamitatibus periculosus
uti fortuna secunda motus fuit,
qui, etiamsi lateri meo eripitur, lo-

iorum //

iorum intervallo distinctus mihi adhuc
 vivit. Cujus animo fides secreta mea, et
 arcana, salutemq; meam omnem absque
 metu ullo committere possum. Quo quum
 ita se habeant, Auditores, pretiosius
 vero amicus donum, a Divino Numine
 omnino non esse coniectum haud quisquam
 inficiabitur. Quis verosime tantum hoc
 ei munus habendum esse arbitror, ut
 pro eo viciosim a nobis propter laudem
 et praedicationem gratus et memor ani-
 mus satis exprimi non possit. Quemad-
 modum vero nobilitas, tanta dignitas,
 tantaq; vera amicitia praestantia est,
 ut nullum in rebus humanis majus bo-
 num inveniat, ita e contrario morta-
lium vita, inimicissima amoris simu-
latio. Quam ob causam quoq; romana e-
 loquentiae Carens Cicero nullas vituliores
 insidias esse arserit, quam ea, qua la-
 tent in simulatione officii, aut in ali-
 quo necessitudinis nomine. Nam cum di-
 cit, qui proalam est adversarius, facile ca-
 vit,

vendo vitare possis! hoc vero occultum, in=
 testinum ac domesticum malum non modo
 existit, verum etiam opprimis, antequam
 proferre potueris. Optud itaqz simu=
 latorum genus primum mihi erit
describendum. Occurrit autem inter
 alia primum hoc, quod malevolentia
 plerumqz acriori ac infestiori, quam
 eorum qui odia promittunt, exitium no=
 strum atque ruinam ii moliantur,
 hinc sepius nos urgent, instans nobis,
 sanguinem nostrum sitiunt, dura et ira=
 delia machinantur, ac data occasione
 immiti atque efferato animo irruunt;
 quem sub amici fronte inimicum intus
 pectus alant. Haec imitatur foeda sui
incommodi et anhelans cupiditas; qua
 ea tantum qua usui suo inserviunt
 sectati, aliorum incommoditatem post=
 ponunt, ut in promovendo suo incommo=
 do non justos solum terminos egredi=
 antur, sed et cum aliorum detrimen=
 to ac damno proprie utilitatis ratio=
 nem habeant. Atque eo usque interdum

fe=11

feruntur et fervent. ii homines, ut eam non
 metus, non religio, non hominum existi-
 matio contineat. Namque cogitemus qui-
 bus infidiis et fraudibus nefando artifi-
cio instructis atq; contectis, irretiant a-
 lios circumveniantq; ut extricare sese sit
 difficillimum. Nempe simulandi adeo
 sunt periti, ac optimaque ea, li-
 cet ab ipsorum mente diversissima,
 tam scite pro se ferunt, ut nemo fa-
 cile, cum iisdem congressus, non hac iam
 opinione discedat, eos mortaliū omni-
 um optimos acquisitimosq; minimeque
 fallaces esse. De ipsa tamen rerum pro-
 spere gerendarum opportunitates aliis
 subducunt, ac nos a pro sugnanda li-
 bertatis impetu ad spem falsam fal-
 laciāq; traducunt, paciēq; ac tran-
 quillitatem turbant, aliorumq; miseria
 intus supra modum latantur. Talio
de insanabili animi corruptione ac men-
tis pravitate. Non quo enim virtutum
 fundamenta subverta, et amor hone-
 statis expellus, in eo nil nisi pesti-
 fera

fera ac nefarie opinioniones, tantaque vitiorum
 colluvies remanet, ut eluctari non possit
 ad ullam frugem. O execrabile ac Divis
 devovendum simulatorum genus, qui modo
 huc modo illuc fallacibus invidiosis opi-
 nionum fluctibus agitant mortelium a-
 nimos. Evolutis itaque atque expositis
 simulati amoris caracteribus. Nihil
eo malo aut tetricius, aut indignius,
aut vite hominum inimicis esse,
patescit. Nam si semel illo malo homi-
 num mores infecti sunt, et propriis de-
 torti pravitatibus veri studium negli-
 gitur, sine quo tamen nihil laudabile,
 nihil praclarum, nihil utile in vita
 hominum nasci aut geri potest. Candor
et ingenuitas omnis illinc profligatur,
 qua individui nexu connectuntur, quae
 studia cupiditatesque bonorum atque
 ambitiones ex omnibus civitatibus
 tollunt, quae res evertenda Reipubli-
 cae causa haud raro solent esse. Atque
 hoc fiunt isti perditii homines in ma-
la praeiores, quo occultius facere, in-
fruescunt. Hinc sub amicitiae specie ac
 malitiae pallio turpissima scelera,

ac u =

ac aterrima facinora committunt, inde
 amicitia proditores, rerum publicarum
 everfiones ac omne tale flagitium eorum
 ipsis, nullum quippe facinus, nullum
 flagitium est excogitandum ad quod
 animi libido eos non impelleret!
 Nec denique adversus tecta impro-
 borum tela haut quisquam facile se
 fatis munierit; neque adeo aut pub-
 lica aut privata res ulla inter per-
 ditos infidatorum greges sicura esse
 potest. Contra quippe hos non tanta
 fatis mortalium mens esse potest. Con-
 tra luxuriantem effera tamq̃ a aperto-
 rum inimicorum rabiem nos quodam-
 modo adhuc defendere possumus, ef-
 fugere illam, opprimere possumus.
 Contra perniciosam vero horum despe-
 torum vim arma fumere inficii ne-
 quimus, victoria initium eis suppe-
 ditamus, cum in eorum conversione
 actiones nostras factaq̃ iis aperimus

quid=11

quid enim amicum celamus? Cognita habent
nostra arcana, et quam irreparabile inde
damnum nobis oriri potest, celerime ideo
arripiunt duabus manibus occasionem
nobis nocendi, fortunamq; adversam
struendi operandiq;. Videtis itaque
Auditores, quam turpe, quam tetrum
atq; execrabile illud vitium dici me-
reatur, quod tantas calamitates, tan-
tum malorum ac pernicii in vita
hominum gignit, quum nulla res
aut privata aut publica tranquil-
la esse, atque fecura queat. Recedat
itaque, longe recedat, omnium illa
malorum mater. Quin etiam no-
men illud horrendum prorsus ex
animo cuiusq; poni ejiciatur.
Praestemus amicis verum sincerumq;
amorem, praestemus in simulatam
infucatamq; fidem, ne erga illas,
qui nostri studiosi sunt, qui bene
nobis cupiunt ac benefaciunt, ne-
farii proditores fuisse habeamus. j.

510.

[Faint, illegible handwriting in a cursive script, likely a historical document or manuscript.]

[Faint handwriting on the adjacent page, including words like "Princip" and "1713".]